

דוד, הוא היה החבר הכי טוב שלי בעולם!

שנה בלבד אני מבירטו, ואיזו חברות נרकמה בינו.

מה אהבתني את הבוחר הזה. ובאיזה אפשר שלא לאחוב אותו? ...

כאשר כל החברה השתעמה ביום העצמאות אשתקד, מיד הקים את כולנו ונסענו לאגם (מקום שהיה אהוב נאדר על דוד), שם ארגן את הכל, הביר עש, צלה וטיגן קבב והמבורג, והיה מגיש קודם לנשים.. איזו אבירות!

.. ובשלב מסוים בעוד כולנו מכורבלים מיצינה הלילה ומכוסים עם שמיכות מסיר דוד את בגדיו ועם תחתונו קופץ למים.. וחיוכו בועל את קריאות כולנו.

כזה היה דוד, כזה גבר. לעולם לא ירים על אדם קולו, לעולם לא ירים את זרווע על אדם (ואיזה זרווע היתה לו..) בפנוי תמיד חיוך טוב לב, ובמוחו רעיוןות בלתי שגרתיים. אוהב טבע, טיוולים, בעלי חיים, נופים.. ומה לא?

.. היום אני יודע מהו חבר ראוי לשם, אני יודע כי עוד יש טוב באדם...

דוד לא מת! מפני שהוא לא יכול למות. איש כמו דוד הוא תמיד חי!
(חברו - גבי)